

“ఇలా తప్ప మరోలా బ్రతకలేనా?”
 మరోసారి ప్రశ్నించుకుంది కళావతి.
 కోమలత్వాన్ని కోల్పోని ఆమె ముఖం
 వాడిపోయి వుంది. కళ్ళు సిగ్గుతో వాలి
 పోయాయి. “ఇంత పాడు బ్రతుకు
 బ్రతక్కపోలేనేం?” అని పొడిచినట్లుండే
 లోకుల చూపులు తనమీద వడిన ప్రతి
 పాఠీ తనను తానే ప్రశ్న వేసుకుం
 టుంది కళావతి. ఎంత ఆలోచించినా,
 ఎంత తరచి చూసినా ఎప్పుడూ జవాబొ
 త్కతే మిగులుతుంది. “ఇలా తప్ప
 మరోలా బ్రతికే మార్గం లేదు నాకు.
 ఇంతకంటే గౌరవంగా, సుఖంగా, నిశ్చిం
 తగా బ్రతికేదారి లేదు నాకు.”

తనను కన్నతల్లి బ్రతుకు తుఫానులో
 ఎటువైపుకు విసిరివేయబడి ఎంత గౌర
 వంగా, ఎంత సుఖంగా బ్రతుకుతుందో
 తనకు తెలియదు. ఆమె తొందరపాటు ఫలి
 తంగా ఊపిరి నింపుకుని బ్రతుకుతున్న
 తనింత హేయమైన జీవితాన్ని గడుపు
 తుంది. పసికంఠంగా వుండగానే తనను
 కొనుక్కుని సాకిన సుబ్బమ్మ ఆమె కల
 వాడైన జీవన పథంలోకి బలవంతంగా
 నెట్టేసింది తనను. అనుక్షణం తనను
 చుట్టిన వాతావరణాన్ని అసహ్యించు
 కుంటూనే, ఆ వాతావరణం నుంచి
 దూరంగా పారిపోయి మర్యాదగా బ్రతకా
 లనకుంటూనే, తనుచేసిన ప్రయత్నా
 లన్నీ విఫలమయి ఈ సాలెగూటిలో
 నుంచి బయట పడలేకపోయింది.

“గర్భాశయం బాగా పాడయింది. బాగా
 విశ్రాంతి తీసుకోవాలి. బలమైన ఆహారం
 తీసుకోవాలి. అన్నిటికంటే ముఖ్యం
 ట్రీట్ మెంట్ పూర్తయేదాకా భర్తతో
 కలవకూడదు.” డాక్టరమ్మ చెప్తున్న
 జాగ్రత్తలవిని సుబ్బమ్మముఖం వెలవెలా
 బోయింది.

“ఇవన్నీ ఎట్లా జరుగుతాయమ్మా
 మామ?” ఒక నిమిషం పోయాక సుబ్బమ్మ
 గొంతు వెగిలింది.

“పిల్లది రికార్డుడాన్స్ లకే తప్ప
 పూట గడవదు. రెండు నెలలునుంచీ బట్టల
 జబ్బుతో బాధపడుతున్నా ప్రతి రాత్రి
 ఎవడో ఒకడొచ్చి దాని ప్రాణంతీస్తాడు.
 కానీ బ్రతకలేని పాపిష్టి జన్మ మాది”
 విచారంగా తనకు తాను చెప్పుకుంటు
 న్నట్లుగా అంటున్న సుబ్బమ్మని, తనను
 జాలిగా చూసింది డాక్టరమ్మ సుబ్బమ్మ
 మాటలు విని తన తల భూమిలోకి వంగి
 పోయింది. తను గడుపుతున్న నికృష్ట
 జీవితం అతి భయంకరంగా ముందు నిలిచి
 నట్లయింది. తిరిగి సుబ్బమ్మ మాటలు
 వినిపించి ఆలోచనల్లో నుంచి బయట
 వడింది కళావతి.

పసికంఠ చెప్పకథలు

“మీరు చెప్పే తప్పేదీయింది? అట్లాగే
 ఏదో తంటాలుపడి మీరు చెప్పినట్లే జరి
 పిస్తాను. కాస్త మంచి మందులు వ్రాసి
 పిల్లని తొందరగా కోలుకొనేలా చూడం
 డమ్మా!” కన్నీళ్ళతో అర్థిస్తున్న
 సుబ్బమ్మ వంక ఆశ్చర్యంగా చూచింది.
 కళావతి. తన కలల్ని, కోరికల్ని నిర్దాక్షి
 ణ్యంగా తుంచేసి కట్టున జీవితసత్యాల్ని
 పరమ మోటుగా తన ముందుంచిన
 ఈ రాక్షసిలో యింత మెత్తదనంవుందా?
 ఎప్పుడూ కసుర్లు, తిట్లు తప్ప ప్రేమ,
 లాలింపులాంటి పదాలే ఎరుగకుండా,
 బ్రతుకు చక్రపు పళ్ళుధ్య నలిగిపోతూ
 మార్చాన్ని. లాలిత్యాన్ని కోల్పోయిన
 ఈ గమ్యాశి దానిలో ఈ మాత్రపు
 ప్రేమైనా మిగిలుందా? తనకోసం ఆరాట
 పడే ప్రాణి. తనకోసం దుఃఖపడే
 హృదయం ఈ లోకంలో కనీసం ఒక్క
 టుందా? గుండె లోతుల్లోంచి ఏడుపు
 తన్నుకొస్తుంది కళావతికి.

“పద” డాక్టరమ్మ వ్రాసిచ్చిన మందుల
 చీటీ తీసుకుని కళావతి భుజం చుట్టూ
 చెయ్యేసి పొదవుకుని బయటకు తీసుకు
 వెళ్ళింది సుబ్బమ్మ. తనను చుట్టిన
 సుబ్బమ్మ చేతి వంక నిశ్చలంగా
 చూస్తుంది కళావతి. ఒక క్షణం క్రిందటి
 వరకు ఈ చేతి స్పర్శంటే పరమ రోత
 తనకు. ఈ చెయ్యే ఉత్సాహంతో ఉరకలు
 వేస్తూ తను కట్టుకుంటున్న కోరికల
 కోటల్ని కూలదోస్తూ తనచేతిలోని పుస్త

కాల్ని లాగేసింది. ఈ చెయ్యే తన శరీ
 రాన్ని విక్రయ వస్తువుగా మార్చి
 వ్యాపారం చేసింది. ఈ చెయ్యే బలవం
 తాన తన బ్రతుకును పెద్రపాము నోట్లో
 పడేసింది.... ఈ చెయ్యి తన మీద పడితే
 మద్దలపాము తననుచుట్టుకుంటున్నట్లుగా
 జుగుప్సతో జలదరించేది తన శరీరం....
 కాని.... ఈ క్షణంలో ఈమె హృద
 యంలో ఎన్ని స్వార్థపు టాలోచనలైనా
 వుండనియ్. ఈమె కనబరచిన రవ్వంత
 ఆదరణ తన కెంతో ఊరట కలిగిస్తుంది.

“కళా! సిరిపురం షావుకారు కొడుకు
 చంద్ర కోసం తిరుగుతున్నాడు.” రికా
 తమ వీధి మలుపు తిరుగుతూ వుండగా
 అంది సుబ్బమ్మ.

“ఒద్దొద్దు” ఆదుర్దాగా అంది కళావతి.
 “ముక్కుపచ్చలారని పిల్లదాన్ని
 యిప్పటి నుంచి ఈ నరకంలోకేలాగొద్దు.
 ఎలాగోలా గడుపుకుండాం. ఎక్కడో
 ఒకచోట అప్పు పుట్టించుకురా. బ్రతికి
 బాగుంటే ఎప్పటికో ఒకప్పటికి తీర్పు
 కుండాం” చంద్ర కూడా తనలాంటి దుర
 దృష్టవంతురాలే. ఎగిరిపోడానికి తనకే
 రెక్కలేవు. ఆ పిల్లకేం సహాయ పడు
 తుంది తను!! ఆయినా సాధ్యమైనంత
 ఎక్కువ కాలం ఈ బాధలకు దూరంగా
 వుంచాలని తాపత్రయం.

“ఎప్పటికి నీ ఒళ్ళు బాగుపడేను!
 ఎప్పటికీ అప్పులన్నీ తీరేను!” నిట్టూ
 ర్చింది సుబ్బమ్మ.

సుబ్బమ్మ దొరికినచోటల్లా అప్పులు
 తెచ్చి ఇల్లు నడుపుతూంది. కళావతికి
 డాక్టరమ్మ చెప్పిన మందులు, ఆహారం,
 విశ్రాంతిని సమకూర్చడానికి ప్రయత్ని
 స్తుంది. కళావతి అనారోగ్యంవల్ల ఎంతో
 నష్టంకలుగుతుందనే దుగ్ధపున్నా ఏమారు
 మూలో దాగున్న పెంచిన ప్రేమ ఆమె
 గురించి పరితపించేలా చేస్తుంది.
 చంద్రను ముగ్గులోకి దింపడానికి చంద్ర,
 కళ యిద్దరూ కలిసి ఎదురు తిరగడంతో
 విధిలేక గొణుక్కుంటూనే, యిద్దర్నీ
 కలిపి తిడుతూనే అప్పులు తెస్తూంది.

కళావతి కొంచెం కోలుకుంటూవుండ
 గానే సుబ్బమ్మకో రోజు హఠాత్తుగా
 ప్రాణమీడకొచ్చింది. ఎప్పుడూ జీర్ణుడే
 చీదెరుగని సుబ్బమ్మ పడిపోయేసిరికి కళ,
 చంద్ర నీటి బయట చేవల్లా అయిపో
 యారు.

“పాపం! నీ ఆరోగ్యం కోసం ఎంతో
 తాపత్రయ పడిందారోజు.” సుబ్బమ్మ
 ఇంజక్షన్ చేస్తూ అంటున్న డాక్టరమ్మ
 వంక గాజు కళ్ళతో చూసింది కళావతి....

డబ్బు కావాలి.... అర్జంటుగా డబ్బు పట్టించుకు వస్తేగాని సుబ్బిమ్మ ప్రాణాలని నిలిపే మందుల్ని కొనలేం.... సుబ్బిమ్మ చాటున డబ్బుతో ప్రత్యక్ష సంబంధం లేకుండా బ్రతికిన కళావతికీ పరిస్థితి గాభరా పుట్టిస్తూంది.... ఆలోచనలో పడిన కళావతి ఒక నిశ్చయానికి వచ్చిననానిలా గబగబా చంద్ర చేతిలో మందుల చీటీ లాక్కుని బయటకు వరుగై తింది.

గంటలో సుబ్బిమ్మకు కావలసిన మందులు తీసుకొచ్చింది కళ. అప్పటికే చెయ్యవలసిన వైద్యం చేస్తున్న డాక్టర్ మృత్యు కృతజ్ఞతతో నమస్కరించింది.

రెండు రోజులు కళ్ళల్లో వత్తులేసుకు కూర్చుని సుబ్బిమ్మకు సేవలు చేసింది కళావతి. సుబ్బిమ్మకు స్పృహవచ్చి కోలు కుంటూ కళ తనకు చేస్తున్న ఉపచారాల్ని చూసి వలవలా ఏడ్చేసింది.

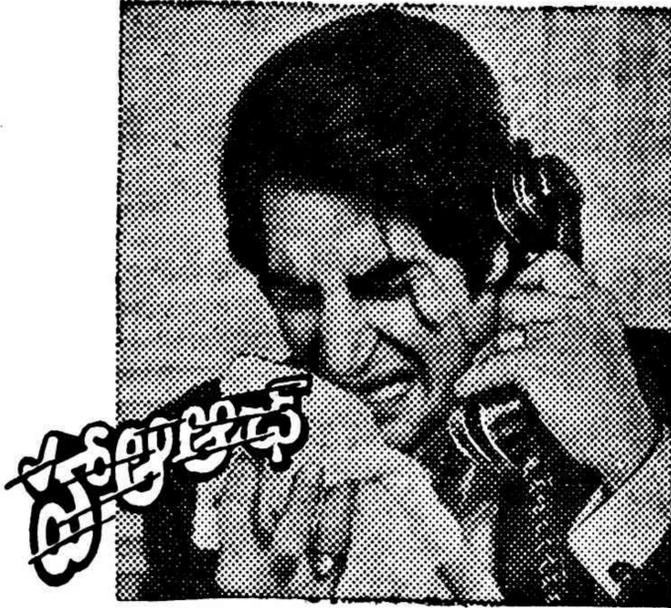
“ఎక్కడ ఏయింట్లో పుట్టావో. ఎంత బాగా బ్రతికాల్సిన దానివో. నీ ఖర్మకాలి నా చేతిలో వడ్డావు. నీ బ్రతుకుని బుగ్గి చేశానే అమ్మా! దేవుడు నన్ను నరకానికే వంపిస్తాడే” శరీరంలో సగభాగం చచ్చు బడిపోయిన సుబ్బిమ్మవంక నిస్తేజంగా చూస్తూంది కళావతి సుబ్బిమ్మ అన్న మాట నిజమే. అయితే ఆడపిల్లల బ్రతు కుల్ని బుగ్గిచేసిన నరరూప రాక్షసులతో నరకం ఈపాటికే నిండిపోయిందాలి. ఆపిల్లల రక్తమాంసాలతో వ్యాపారాన్ని సాగించే ఊద్రులు నరకంలో పాదం మోపితే నరకం కూడా అపవిత్రమవు తుందేమో బహుశా:

“కళా! యింటికెళ్ళి కాస్త ముద్దతిని పసుకో. చంద్ర వుంటుందిక్కడ.” బల వంతాన యింటికి సంపంది సుబ్బిమ్మ.

మునిమాపువేళ యింటికి వెళ్ళిన కళ యింకా చీకటి తెరలు విచ్చుకోకుండానే హాస్పిటల్ కు తిరిగొచ్చింది. బాధతో విలవిలలాడుతూ హృదయ విదారకంగా ఏడుస్తూన్న కళ గర్భకు ఆదుర్గా వచ్చింది డాక్టర్ మృ.

“నేనీ బాధకు తట్టుకోలే నమ్మగారూ! నేను చచ్చిపోతాను. ఈ బాధ లేవీ తెలీ కుండా చచ్చిపోడానికి ఇంజక్ నివ్వం డమ్మగారూ!” దీనంగా అర్థిస్తూ ఏడు స్తున్న కళ తనను చూస్తూ వికటాట్ట హాసం చేస్తున్న పేదరికం, డబ్బు అప్పి చ్చినప్పుడు పెట్టిన షరతును గుర్తుచేస్తూ తన మీదకు లంఘిస్తున్న క్రూరమృగం కళ్ళముందు నిలిచి కంపించిపోయింది. కడుపులో గునపాలతో పొడుస్తున్నట్లు వెర్రిబాధ.... మెలికలు తిరిగిపోతూ ఏడు స్తుంది కళావతి.... చీకటి యింకా చిక్క గనే వుంది.

జలుబు వల్ల ఓ మంచి రోజును పాడవనివ్వకండి

జలుబును పోగొట్టుకోవచ్చు

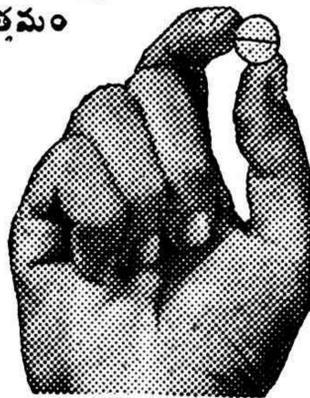
ముక్కు కారడం, ముక్కు దిబ్బడ, తలభారం, గొంతు నొప్పి, గుండెలో కఫం చేరడం లాంటివన్నీ మీ మంచి రోజుల్ని పాడు చేస్తాయి. అయితే, ఈ లక్షణాలుగల జలుబునుంచి ఉపశమనానికి ఓ మార్గం ఉంది.

జలుబు మందుతో వాటిని ఎదుర్కోండి

ఏ ఇతర జబ్బుకో చికిత్స చేసినట్లు జలుబుకి చికిత్సచేసే చాలదు. జలుబు లక్షణాలకు లోనైన అన్ని చోట్లా ఒకే మారుగా పనిచేసే ప్రత్యేక మైన మందే వాడండి.

కోల్లరిన్ కేవలం జలుబు కోసమే

మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టే అన్ని జలుబు లక్షణాలనుంచి ఉపశమనం కలిగిస్తుంది కోల్లరిన్. దీనిలోని ప్రత్యేక మైన ఔషధ పదార్థాలు జలుబు లక్షణాలుగల అన్నిచోట్లా కలిసికట్టుగా పనిచేస్తాయి. పైగా మీ శరీరంలో నిరోధక శక్తిని పెంచే విటమిన్ సి దీనిలో ఉంది. మీకు జలుబు చేస్తే, దానికి ప్రత్యేక మైన జలుబు మందే వేసుకోవడం ఉత్తమం

కోల్లరిన్

జలుబు కోసం ప్రత్యేకంగా తయారుచేయబడింది